

JÉZUS ELVESZETT ÉVEI

Az evangéliumok beszámolnak arról, hogy a tizenkét éves Jézus ott volt egy templomban. Majd körülbelül harmincéves korában a Jordán folyó mellett tűnik fel. A két időpont között körülbelül tizenhét év telik el, amelyről semmit nem tudunk. Életében Jézusról nem készült feljegyzés. Ha mégis, az nem maradt fenn. Ha írt valamit, az sem maradt ránk.

Nincs feljegyzés arról, milyen volt a külseje: nem tudjuk, milyen magas volt, mekkora volt a testsúlya, milyen volt a haja vagy a szeme színe. Megkülönböztető testi jegyeiről sincs tudomásunk. Gyermekkoráról keveset tudunk, csakúgy, mint a családjáról és otthoni életéről. Lehet, hogy a család az egyiptomi Memfisbe költözött röviddel a gyermek születése után, és ott élt három évig. Brit legendák szerint nagybátyja, Arimátiai József magával vitte az ifjú Jézust Glastonburybe. Talán ott járt iskolába. A legnagyobb rejtély azonban, hogy eltekintve a glastonburyi legendától és az apokrifektól, semmilyen adat nem áll rendelkezésre arról, hogy Jézus merre járt vagy mit csinált tizenkét éves korától harmincéves koráig – ezt az időszakot nevezik Jézus „hiányzó” vagy ismeretlen éveinek. Az általános nézet szerint ebben az időszakban Palesztinában, Názáretben vagy annak környékén élt mint ács. E feltételezést alátámasztó tények azonban nincsenek.

KUTATÁS ÉVSZÁZADOK ÓTA

A történelmi Jézus keresése a 18. század végén kezdődött, amikor a tudósok és a teológusok kritikusan kezdték vizsgálni a Jézus életével kapcsolatos ismeretek elsődleges forrásait, az evangéliumokat. A felvilágosodás korának intellektuális pezsgése és azon belül a történelmi földrajz tudományának fejlődése és a történelmi tudat kialakulása (vagyis az a felismerés, hogy lehetséges, sőt kívánatos annak megállapítása, hogy egy adott időpontban ténylegesen mi történt) ösztönzést jelentett a „történelmi Jézus” felkutatására. Ez a kutatás azután uralkodó elemmé vált a 19. század kri-

A tudósok arról vitatkoztak, hogy Jézus ember, mítosz vagy mindkettő volt-e; netán azért jött, hogy egy új vallást alapítson, vagy éppenséggel egy túlvilági lény, a világvége hírnöke volt.

tikai teológiájában, és jórészt a 20. században is. A tudósok arról vitatkoztak, hogy Jézus ember, mítosz vagy mindkettő volt-e; netán azért jött, hogy egy új vallást alapítson, vagy éppenséggel egy túlvilági lény, a világvége hírnöke volt? Viták zajlottak arról, van-e ésszerű

magyarázat a Jézus által véghezvitt csodákra, szükség volt-e Jézusra a kereszténység kialakulásához; és vajon a szinoptikus evangéliumok történelmileg hitelesebbek-e, mint János evangéliuma? Sőt még az is felvetődött, hogy van-e haszna a kérdés további tanulmányozásának. A megszületett írások olyan tudományos alapossággal, annyira mélyrehatóan vizsgálták az egyes kérdéseket, hogy egész könyvtárakat lehetne megtölteni a történelmi Jézus létezésével foglalkozó művekkel. A tudósok ma gyakorlatilag egyetértenek abban, hogy Jézus létezett, viszont a történelmi adatok szűkössége miatt mai értelemben vett életrajz nem állítható össze az életéről.

ÉS AKKOR JÖTT EGY OROSZ

1894-ben Nyikolaj Notovics, egy orosz újságíró kiadott egy könyvet, Jézus Krisztus ismeretlen élete címmel. Notovics azt állította, hogy 1887 végén Ladakhban (Kis-Tibet) rábuk-

Néhány érdekes dokumentum az indiai évekről

Buddhista írástudók kétezer évvel ezelőtt dokumentálták „Szent Íszá életét”.

Nyikolaj Notovics 1887-ben a ladakhi Hemisz kolostorában rátalált a régóta eltűnt dokumentumra. Szvámi Abhdánanda 1929-ben kiadta a hemiszi kolostorban talált kézirat bengáli nyelvű fordítását. Nicholas Roerich ugyanezeket a verseket 1929-es útinaplójában, amelyben ázsiai expedíciójáról írt.

És 1939-ben egy örömtől sugárzó láma a hemiszi kolostorban e szavakkal nyújtott át egy köteg pergament Elisabeth Casparinak: „Ezek a könyvek arról szólnak, hogy a ti Jézusotok itt járt!”

kant egy ősi buddhista kéziratra, amely fehéren-feketén közölte, merre járt Jézus életének számkra ismeretlen éveiben: Indiában!

A Jézus Krisztus ismeretlen élete című munka a szerző első, és amennyire tudni lehet, egyetlen vallási témájú kötete. Ez a kötet tartalmazza annak a szövegnek az átiratát, amelyet Notovics, állítása szerint, felfedezett, maga a könyv azonban inkább a felfedezés útirajzszzerű összefoglalása. A felfedezés pedig, ha hihetünk a beszámolónak, véletlen egybeesések sorozata révén jött létre.

HOGYAN JUTOTT A TITOKZATOS KÉZIRATHOZ?

Múlbekeh a tibeti buddhizmus világának kapuja. Notovicsot egy láma fogadta, aki elmondta neki, hogy Tibet fővárosában, Lhászában, amely abban az időben a dalai láma otthona volt, az archívumokban több ezer olyan irattekeres található, amely Íszá próféta életét írja le. Íszá Jézus keleti neve. Múlbekehben ugyan nem volt ilyen dokumentum, de a láma azt mondta, hogy a fő kolostorok némelyikében léteznek

másolatok. Notovics elhatározta, hogy megkeresi az Íszá életéről szóló feljegyzéseket. Notovics szerint Íszá életrajza különálló, cím nélküli versekből állt, amelyek szétszórtan, a sorrendiség figyelmen kívül hagyásával fordultak elő a szöveg legkülönbözőbb részeiben. Az orosz szerző csoportosította és sorrendbe állította a verseket, majd több évvel később megjelentette a dokumentumot a felfedezéséről szóló saját beszámolójával együtt.

A szöveg a Szent Íszának, az emberek fia legjobbjának élete címet viseli, amit Notovics saját maga talált ki. A művel Notovics egy lavinát indított el, egyrészt a kritika azonnal támadta és kitalációnak vélte, másrészt újra a közz gondolkodásba került a kérdés, amire azóta is csak halvány válaszokat tudott adni a tudomány. |

TOVÁBBI OLVASNIVALÓ
ELIZABETH CLARE
PROPHET:
Jézus elveszett évei
Bioenergetic Kiadó
www.bioenergetic.hu

